

endog blot den fjernefte Antydning af, at de Bestemmelser, hvorefter det skulde afgjøres, hvem der har den fulde Afgang til Folketirkens Goder, skulde optages i Loven, men jeg vilde anse det for overordentlig rigtigt ved denne Leilighed, om det af dem, der have slyset med denne Sag, blev itide fremdraget, hvilke de nugældende Bestemmelser herom ere, ikke for at de skulde staa i denne Lov, men for at Beboerne kunne vide, hvilken Magt og Myndighed der ligger i Geistlighedens Haand til endnu den Dag idag at afgjøre disse Spørgsmaal. Jeg vil ikke sige, at denne Myndighed vil blive benyttet i nogen stor Udstrækning, men en endog blot ganske ringe Benyttelse deraf vilde dog efter den hele Stilling, denne Sag vil faa, komme til at gøre et meget uhyggeligt Indtryk. Maatte vi altsaa fra deres Haand, som have slyset med denne Sag, se Noget, der kunde tjene til Oplysning om, hvilke de nugældende Bestemmelser ere med Hensyn til det Spørgsmaal, hvilke danske Borgere det er, der have den fulde Afgang til Folketirkens Goder!

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig ligeoverfor den ærede Ordfører. Naar han mente, at der ad den Vej, der var foreslaet i Regjeringsforslaget, snarere skulde være Udset til at fremkalde Bitterhed og Rivninger i Menighederne, end ved det, der er foreslaet af Udvalgets Majoritet, da skal jeg ganske henholde mig til, hvad jeg yttrede ved 2den Behandling, og jeg skal trostigt henwise til det Indtryk, man vil faa ved Læsningen deraf, med Hensyn til Spørgsmaalet om paa hvilken Side Retten er, naar der er talt om, at fremkalde Bitterhed og Rivninger i Menighederne. Hvad angaar det Spørgsmaal, hvorvidt der gjordes et Tilbageffridt ved det af Regjeringen foreslagte Lovforslag, da antydede den ærede Ordfører som Grund til, at man kunde kalde det saaledes — idet han rigtignok slog en Streg over, hvad der iøvrigt var foreslaet i Lovforslaget — Bestemmelsen om Udelukkelsen af et vist Antal Ansøgere, idet denne Bestemmelse skulde kunne bewirke, at en Enkelt blev

udelukket, som må afse under andre Forhold, navnlig de nuværende Forhold, kunde have Udset til at blive kaldet. Jeg tror dog, at den ærede Ordfører vil indrømme, at det vil komme til at bero paa, hvorledes den vedkommende Minister personlig vil være stillet ligeoverfor saadanne Spørgsmaal, og jeg holder mig overbevist om, at hvis den paagældende Minister følger et stærkt Dnske om at komme en Mening imøde, da vil han ligesaa vel under den nye Form som under den tidligere kunne bringe det dertil, at den paagældende Mand bliver tagen i Betragtning, idet han kommer med blandt dem, der kan stemmes om. Der er jo nemlig ingenlunde en Forpligtelse til at udelukke en Gæst; Ministeren kan udelukke indtil en Trediedel eller en Fjerdedel. Et Forholdet paa den anden Side dette, at Ministeren, paa Grund af den Paagældendes Ungdom, ikke tror at burde tage Hensyn til ham, saa vil den ærede Ordfører til Gjengjæld indrømme mig, at i saa Tilfælde vil den paagældende Mand ikke blive tagen i Betragtning, hverken under den ene eller den anden Tilstand. — Spørgsmaalet om, hvorvidt det omtalte Princip er nyt eller gammelt, skal jeg ikke gaa dybere ind paa; men jeg tilstaar, at den ærede Ordførers Udtalelser ved 1ste Behandling ikke i fjernefte Maade hentydede til, at dette var Noget, der stod i Forbindelse med Ophævelsen af Fællesforfatningen; det kom meget mere bestemt frem, at det skulde være en Folge af, at der nu var en bestemt Majoritet her i Folkethinget, som var istand til at træde op imod Forslag, der kom fra Regjeringens Side. Under alle Omstændigheder maa jeg dog sige til, at mine Ytringer paa ingen Maade gaa ud paa at benegte Betydningen af Folkethinget, som jeg selv har den Ære at høre til og har hørt til længere end den ærede Ordfører, og hvis gamle Erabitioner jeg derfor fuldkommen godt kjender. Jeg ønsker, at Folkethinget vil vedblive at have den ikke ringe Indflydelse, som det ogsaa havde i tidligere Tid, og som det kunde være ret vel tilfreds med at udøve saa godt som tidligere. Men jeg holder mig til det, som blev udtalt i det Stykke, som den ærede Ordfører oplæste, at